

קִשְׁאָתֶם בֹּרְחִים, אַתֶּם מְבִיטִים לְרַגַע לְאַחֹר וְגִזְוִית צִיּוּנְכֶם רֹאִים...

קִרְאת אַתְּ הַמַּגְלוֹת שְׁלִי?

סִיר... אֲנִי רוֹאָה.

הִי צִצְרָה!

אַתֶּם וְכֹנָסִים לְסַמְטָה צְדָדִית יַחַד עִם לְאַרְשֵׁי, נְצַמְדִים בְּכֹחַ אֵל הַקִּיר וּמִתְפַּלְלִים לְנֶס. מְנַהֵל בַּיִת הַיְתוּמִים חוֹלֵף בְּמַהֲרָה עַל פְּנוּיֶיךָ...

...וּמִמְשִׁיר קְדִימָה, לֹא שָׁם לֵב לְשִׁנְיֶיךָ מְסַתְרִים בְּסַמְטָה.

בּוֹאוּ לְכֹאֵן מַהֲרוּ!

... אַךְ כְּשֶׁלְאַרְשֵׁי פּוֹנֶה לְלַכֵּת אַתֶּם מְבַחֲשִׁים בְּכַתֵּם דָּם הַמִּתְפַּשֵּׁט עַל רֵאשׁוֹ

פֶּשֶׁט... זֶה הִיא קְרוֹב. הַמְנַהֵל הַזֶּה אֲדָם רַע. טוֹב, תּוֹדָה שְׂעִזְרְתֶם לִי

אֲנִי חַיֵּב לְחַזֵּר לְשׁוֹק וְלִמְצֹא אֶת אָבִא שְׁלִי. הוּא הֵלֵךְ לְאַבּוּד אוֹ שְׂאֵנִי הֵלְכְתִי לְאַבּוּד...

קִרְאִים וְקִרְאִים!
הַסְפּוֹר שְׁלִפְנוּיֶיךָ אֵינּוּ סְפּוֹר רְגִיל - הוּא סְפּוֹר חֵידָה, וּבְתוֹכּוֹ מְסַתְרִים רַמְזִים לְפִתְרוֹנָה (שִׁימוּ לֵב לְזֶקֶן שְׂנַמְצָא לְמַעַלָּה בְּצַד). קִרְאוּ וְנִסּוּ לְפִתֵּר אֶת הַחֵידוֹת בְּתַחֲתִית הַקּוּמִיקָס. בְּסוֹף הַסְפּוֹר יִפְתְּרוּ כָּל הַחֵידוֹת. הָאֵם תְּצַלִּיחוּ לְפִתֵּר אֶת הַחֵידוֹת לְפָנֵי סוֹף הַסְפּוֹר!?

אני לא זוכר... נראה לי שאבא נעלם אז חטפתי מכה... אוף, לא יודע... למה? למה אני לא מצליח להזכר? אני...

כשאתם רואים את הסערה בה לארשי נתון ואת הכלבול אתם מבינים דבר אחד: אסור להשאיר אותו במצב הזה, לבד אפילו לראע,

הוא כנראה אבד את זכרונו מהפצע שבראשו. אתם מציעים ללארשי את הפתרון היחיד שעולה בדעתכם - למצא את אבא שלו.

אה, זה שום דבר, פצע שקבלתי... כמעט מחלים. מה?

איר קבלתי את הפצע אתם שואלים?

טוב, בואו נלך לשם. נשאל אנשים אם ראו את אבא שלי

אתם תעזרו לי למצא את אבא שלי ולחזר הביתה תודה

מה? באמת?

שומרי הפדים

אתם מנסים לשאל עוברי ארח אבל מאחר שאין לכם משג איר נראה אבא של לארשי חקירתכם לא עולה יפה.

נזכרתי! אני זוכר את החנות הזו! אני חושב שהייתי בה קדם עם אבא שלי.

בואו לחנות ונשאל את המוכר אם הוא ראה אותו. ואולי אראה בחנות עוד דברים שיזכירו לי לאן אבא שלי נעלם.

היי! תראו!!

מה אתם שואלים? האם ראיתי מישהו שמחפש את הבן שלו. לא, ותפסיקו להטריד אותי, אני צסוק.

הו, שוב
אתה ילד.

שלום,
סליחה אדוני!

אפשר לשאל
אותך שאלה?

בטח יודע.

כפי שאני יודע
ששמי נבו.

אז החלטת
לחזור?
ככה, כלי
פחד.

אתם מבחינים בהקצתו הרעה
של המוצר ומנסים להזהיר את
לארשי - בלחישות, שהמוצר
הזה אינו מוצא חן בעיניכם.

איזה יפן,
אני רואה שאתה
יודע מי אני... הו,
רגע, מה אתם
רוצים? מה? למה
אתם מדברים
בלחישות? המוצר
הזה לא מוצא חן
בעיניכם?

היא למפר
אותך לעבד עד
שהחוב יכסה

אשרתי

אתה הילד שגרם
לי להרבה נזקים.

אתה ואבא
שלך. אתה חיב
לי המון כסף.

כל כך הרבה
שהדרך היחידה
לכסות את החוב

נבו זורק אתכם בחזקה יחד עם לארשי
לעגלת העבדים ונוצל את הברית.